

CGT

LLIBERTÀRIA I SOLIDÀRIA

NI EL **FANG** DE LA MERCANTILITZACIÓ UNIVERSITÀRIA
NI EL **FEM** DE LA PRECARITZACIÓ LABORAL
NI EL **FUM** DE L'EXCELÈNCIA, LA INNOVACIÓ I L'EMPRENEDURIA
NI LA **FI** DE LA UNIVERSITAT PÚBLICA

NI **FANG**
NI **FEM**
NI **FUM**

**NOSALTRES
FAREM...**

**UNA UNIVERSITAT PÚBLICA
COMPROMESA AMB LA SOCIETAT QUE
RECUPERE LA DIGNITAT LABORAL**

Malgrat els canvis vertiginosos que està patint el nostre món i la nostra societat, des de CGT continuem apostant per un model sindical centenari: Un model de sindicat assembleari, sense executives que decidisquen per tu, amb secretariats l'única funció dels quals, és complir els acords presos per la majoria.

Apostem per un sindicalisme igualitari, i feminista, que represente a tota la societat, i no solament a les minories de l'elit, per treballs estables i sous consolidats; per un sindicalisme internacionalista, que defensa a totes les treballadores i treballadors, sense oblidar que les injustícies que es facen en qualsevol altre lloc són el germen de la divisió i l'inici del camí que portarà a la nostra opressió, el nostre empobriment i la deterioració de les nostres condicions de treball i de vida.

Apostem per un sindicalisme on les decisions i les mesures es prenen a la recerca del bé comú, fóra del clientelisme sindical; plantegem accions i mesures que van més enllà de la solució del problema immediat, que solament aprofita a uns quants i per poc de temps, perquè sabem que les mesures a curt termini solament beneficien a les elits laborals i empresarials, i que sempre redunden en perjudici dels qui són més febles, més vulnerables. Per això diem no als ERES, que ofereixen eixides provisionals a

uns quants, beneficien als qui els signen i els financen, i llancen a la desocupació i la precarietat a la majoria

Apostem per un sindicalisme transparent, en el qual cada reunió, acord, despesa, estiga a l'abast de tots i totes, on els recursos siguem el fruit de l'absoluta legalitat i les aportacions de companys i companyes, sense consentir caure en el xantatge del finançament per vies paral·leles que ens coarten a l'hora de reivindicar els nostres drets.

Per tot això pensem que CGT té molt a dir en una universitat regida per estructures medievals, estamentàries, que s'adapten a qualsevol vaivé en el seu propi benefici i que en aquests temps de retallades s'estan convertint en eines imprescindibles per al poder financer que ens estan asfixiant a través de les seues classes:

LA TECNOCRÀCIA

Composta principalment pels gestors del PDI i capitosts del PAS. Aquesta classe ha sigut l'encarregada d'aplicar els processos de mercantilització i privatització de la UV en les últimes dècades i ha cobrat un protagonisme creixent amb la implantació dels estudis a la bolonyesa. La tecnocràcia és una classe espavilada que es limita a complir les normes -el que li produeix gran goig-, i limita el paper de la comunitat universitària al compliment d'aquestes - no sense cert sadisme-. A ella devem la reducció de la universitat a una simple empresa sense el més mínim sentit de servei públic ni la més mínima idea del que pot significar el compromís de l'ensenyament superior amb la societat. Està molt ben recompensada per aquesta faena i solen ocupar els càrrecs, electes o no, de gestorets caps. Són els que solen flirtejar amb el poder polític de torn i ha executat en la nostra universitat les directrius de Bolonya i els decrets Wert.

LA CATEDROCRÀCIA

Grup altament qualificat. Solen ser PDI amb un alt reconeixement com a docents i sobretot investigadors. Són fonamentalment 'autistes', aliens a qualsevol cosa que no tinga a veure amb el seu camp de coneixement i el seu interès de promoció. Podem distingir entre l'autisme patrimonialista' dels de tota la vida: medicina dret, àrees de salut, ciències naturals i enginyeries i

l'autisme sobrevingut' que ostenten els nous rics d'aquesta catedrocràcia com economistes i psicòlegs. Són els qui han legitimat, en termes de coneixement, la severa disciplina que l'ANECA i la CNEAI han exercit en la UV. Des del seu 'cosmoterrossisme' redueixen el coneixement al seu, són incapaços d'entendre que les lògiques i les finalitats amb les quals són avaluats i premiats no solament podrien ser unes altres en altres camps de coneixement sinó que, si estigueren vinculades a una concepció de la universitat com a interès comú de la societat haurien de ser unes altres. Són especialment bel·ligerants amb els qui no han aconseguit el reconeixement sexennal i en pura lògica neoliberal meritocràtica ho atribueixen a la seua falta d'esforç i capacitat. Per això, el fet que patisquen condemna de treballs docents forçats de 29, 32 crèdits o més si fóra necessari, no els planteja cap problema.

LA SINDICOCRÀCIA

Composta per representants dels sindicats majoritaris, s'ha dedicat en les últimes dècades a gestionar el 'què hi ha d'allò meu' entre els seus. Han acceptat el marc institucional impost per la UV i s'han confós amb ell fins al punt que, quan la UV, com a empresa, l'ha vist perillar(per l'increment de les crítiques, les reivindicacions o les mobilitzacions) han contribuït de molt bona gana a la seua pacificació. Sens dubte, sense el seu paper de bombers en totes les mobilitzacions que s'han produït en aquests últims anys després de l'ofensiva de Wert la situació actual seria una altra. Han aconseguit reduir la defensa de la universitat pública a una pancarta que es trau a passejar en la inauguració del curs acadèmic i en les festes de la patrona: la mare de déu de les vagues . El seu paper a l'hora de desplaçar les crítiques al govern valencià ha sigut fonamental perquè les dues primeres castes hagen pogut continuar amb els seus excessos...

És per tot açò que, en aquests temps de canvis i al mateix temps d'immobilisme, pensem que CGT té molt que aportar dins de la nostra Universitat. Pensem que CGT és imprescindible si volem una universitat pública, gratuïta i de qualitat, la universitat que es mereix la societat valenciana, que ens mereixem els qui estem treballant per a ella i que, sobretot, es mereix tota eixa joventut a la qual se'ls estan tancant les portes.

Des de CGT-PV Universitat sempre hem considerat bàsic no convertir els programes electorals en contes de fades plens de promeses inassolibles i cenyir-nos al que podem aconseguir i, sobretot, al que volem construir.

**UNA UNIVERSITAT PÚBLICA
COMPROMESA AMB LA SOCIETAT
QUE RECUPERE LA
DIGNITAT LABORAL**

PER L'EXCEL·LÈNCIA LABORAL

El projecte de construir una universitat pública de qualitat és incompatible amb l'empitjorament progressiu de les condicions laborals del seu personal. Per això, ens comprometem a treballar en favor de tots aquells mecanismes que enfortisquen les posicions i condicions laborals més fràgils. En aquest sentit, proposem:

1. Recuperar la dignitat de la docència universitària, que en aquests anys inexorablement ha volgut ser minada per la política dels governs estatal i autonòmic del PP, i la complaença dels dirigents universitaris. Exigirem una Universitat en lluita que, amb el seu Rector al capdavant, sàpiga eixir al carrer i baixar la persiana quan s'amenaça la seua identitat. Exigim i exigirem la retirada d'agressions a la Universitat com ara les pujades de taxes universitàries, els augments de crèdits docents del decret Wert o mesures orwellianes de control de l'activitat docent com les diferents propostes del programa Docentia que de moment ens han arribat. Després de dos cursos patint el Decret Wert sabem que les càrregues docents superiors a 24 crèdits només són un instrument neoliberal per deteriorar i precaritzar gratuïtament l'activitat docent i les universitats públiques.

2. Lluitar per la recuperació dels conceptes de carrera docent i carrera investigadora garantint la promoció de les places del professorat en formació a places estables, acabant amb les interinitats d'emergència i els retards en la promoció dels contractats més precaris. Des de CGT hem mantingut i seguirem mantenint una vigilància contínua referent a això.

3. Continuar el procés de millora de les condicions laborals del PDI en formació (ajudants i ajudants doctors). Hem aconseguit que no s'aplicaren els criteris d'augment de crèdits del decret Wert a les figures temporals, ni als períodes inicials de les figures a temps complet. Queda pendent el dret al reconeixement de l'activitat investigadora (sexennis) i al complement autonòmic. Continuarem sent la mosca insistent que no deixi al Vicerectorat oblidar la faena que té pendent. Així mateix, és necessari –i ens comprometem a això- crear les condicions que afavorisquen l'obtenció de l'acreditació a places estables.

4. Defensar la plena equiparació retributiva i acadèmica entre les categories de PDI funcional i laboral indefinit. Encara queda pendent l'equiparació en el complement específic i autonòmic. Considerem que l'equiparació ja existent en funcions docents i investigadores entre les figures de Titular d'Universitat i Professorat Contractat Doctor exigeix el reconeixement explícit de l'equiparació acadèmica, en aspectes com l'ordre d'elecció de docència. A més, considerem que qualsevol procés de funcionarització ha d'abordar-se reconeixent que es tracta de figures equivalents. Hem lluitat intensament per això en aquests anys, i pensem continuar fent-ho.

5. Dignificar la figura del professorat associat. La figura del professorat associat té una problemàtica pròpia que la Universitat ha abordat poc o gens. CGT va recolzar la vaga de professorat associat que va aconseguir salvar molts dels contractes que anaven a retallar-se per causa del decret Wert. Des de CGT apostem per la millora retributiva i de les seues condicions laborals: la docència que se'ls assigne ha d'estar relacionada amb la seua àrea d'experiència i no ha de servir per a cobrir dèficits estructurals a baix cost. Aquests dèficits han de transformar-se en places estables que isquen a concurs, de manera que es permeta al professorat associat optar a una estabilització.

6. Garantir que el personal investigador en formació de la UVEG pugui gaudir de tots els drets laborals que els corresponen com a PDI laboral (cosa que oblidava la Universitat amb massa freqüència). Que se'ls reconeguen tots els drets en igualtat de condicions respecte de la resta del PDI, sobretot en aspectes formatius i de prevenció de riscos laborals. I treballar perquè es pose en marxa una autèntica carrera investigadora dins la Universitat de València, que garantisca l'estabilitat laboral dels investigadors en formació i dels que ja no necessiten formar-se tant però encara estan patint situacions precàries, com els contractats Ramón y Cajal. Des del Vicerectorat d'Investigació es van fer alguns moviments tímids al respecte ja fa quasi un any, que ara semblen oblidats. Des de CGT no permetrem eixos oblits. L'Estatut del Personal Investigador en Formació de la Universitat de València mai no s'haguera aprovat de no ser per CGT. No deixarem que es perden ni un sol dels drets que ha costat tant guanyar.

7. Defensar una concepció del coneixement com a bé comú

És necessari recuperar l'autonomia universitària front a les imposicions de les agències d'avaluació externa, com ara l'ANECA, AVAP o CNEAI, autèntiques Lehman Brothers de les universitats públiques. Cal pensar la investigació més enllà dels criteris de competitivitat dels actuals rànquings neoliberals. Hem de ser capaços de dissenyar, reconèixer, valorar i transferir una investigació dirigida a donar resposta a les necessitats reals de la nostra societat. El coneixement que produïm des de la universitat pública és un bé comú, i no pot estar sotmès a criteris de rendibilitat econòmica o curricular.

VOTA I ACTUA

JUNTA DE PDI

Jose Manuel Rodríguez Victoriano
 Antonio Santos Ortega
 Tasio Urrea Urbieto
 Maria Jesús Bravo Sánchez
 Fernando Marhuenda Fluixà
 Francisco (Javier) Jodar Rico
 Francisco Javier Navarro Navarro
 Inmaculada Verdeguer Aracil
 Antonio Méndez Rubio
 Rafaela García López
 Mª Carmen Ramírez de Arellano
 Marco Antonio Coronel Ramos
 Juan José Borrás Almenar
 Ramón Sendra Pérez
 Sendra López
 Antonio Benedito Casanova
 Tomás Bonavia Martín
 Enrique Lanuza Navarro
 Gustavo Alfredo Cuello Albornoz
 Alfonso Amador Valverde Navarro
 Ismael Mingarro Muñoz
 Manuel Mejías de la Fuente
 Juan José Zacarés González
 Wladimiro Díaz Villanueva
 Francesc Josep Sánchez i Peris
 Lucía Inmaculada Linares Insa
 Jesús Salgado Benito
 María Antonia Rodrigo Alacreu
 Carmen Rojo García-Morató

COMITÉ D'EMPRESA (TÈCNICS I ADMINISTRATIUS)

Joan Carles Bernad i Garcia
 Lucía Gómez Sánchez
 Almudena Navas Saurín
 Daniel Sánchez Zuriaga
 Fernando Martínez Alberola
 Santiago Lorca Nova
 Vicente Horcas López
 Elena Giménez Urraco
 Francisco David Muñoz Rodríguez
 Marina Requena Mora
 Concepción Aroca Montolío
 Piedad María Sahuquillo Mateo
 Carmen Carmona Rodríguez
 Estefanía Delgado Pinar
 Conrado Antonio Fernández Rodríguez
 Amparo Gimeno Monrós
 Vicent Eulogi Gozávez Pérez
 Inmaculada López Francés
 Ignacio Martínez Morales
 María Rosa Oltra Sempere
 María Consuelo Bernal Santacreu
 José Manuel Torres Ibáñez
 Raúl Tárraga Minguez
 Rodrigo Atienza Gago
 María Jesús García Murria
 Daniel Martos Garcia